

Nezvalovský blues - Spálený, Petr

Šedivá nezvalovská oblaka
v proluce mého vidění
Mám vlčí mhu
snad za ptáka
který mi nebe proměnil

Rozměnil mi ho na drobné
vstávání
telefon
okapy
Ráno je ženám podobné
co neloví až polapí

Tak poslechnout si Edisona
s chybami
s krásou
s nábojem
Vylehčit těžkou chůzi slona
při cestách ranním pokojem

Co poezie dala komu?
Předivo snu co zanikl
Je sedum
já vyjíždím z domu
jak rozvrzaný vehikl

Zlíbám zas telefon kubistický
pak sjedu dolů
k náměstí
Blues má vždycky úděl fický
co kvete
když se nepěstí